

hans sidste Foredrag mig fuld Anledning til. Jeg tror, at det ærede Medlem tjener denne Sag daarlig, hvis han virkelig vil gennemføre det, at han meget bestemt holder paa at faae en sydlig Linie fra Herning til for Exempel Odgø. Efter Udtalelser, der foreligge saavel i Lands-thinget som fra den ærede Minister, antager jeg, at dette bestemte Forlangende fra det ærede Medlem i alt Fald vilde være en Hindring for, at han kom til at bidrage noget Alvorligt til Lovforslagets Fremme. Naar det ærede Medlem derhos kom ind paa Spørgsmaalet om Kjøb af Herningbanen, maa jeg ogsaa advare imod, at man i Anledning af dette Lovforslag gaar til at tage Bestemmelse i saa Henseende. De Grunde, det ærede Medlem anførte i sit Foredrag for at tage Bestemmelse i saa Henseende, ere ikke afgjørende. Staten har i Dieblirket Driften af Silkeborg—Herningbanen, og hvorvel jeg skal erkjende, at det er en iøjergelig Drift, er man dog i denne Henseende bunden i en Række af Aar, saa af den Grund behøver man virkelig ikke ved en Lovforanstaltning at gaa til Kjøb af Banen.

Formanden (Kraabbe): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Søgsbro: Jeg tror, det ærede Medlem ikke ganske mindes, hvad han sagde forrige Gang; thi da brugte han Ordene „nu vilde tage alvorlig fat“, og de fremkaldte min Mobbemærkning; hvis det lille Ord „nu“ ikke var faldet, skulde jeg ganske vist ikke have sagt Noget, og den Erklæring, det ærede Medlem nu har givet, har jeg kun kunnet høre med megen Tilfredsstillelse.

Jørgensen: Skjøndt den Jernbanelinje, jeg vil omtale, ikke findes direkte i Lovforslaget, findes den dog indirekte deri, idet det jo er bekendt, at der kan stilles Endringsforslag til 2den Behandling, saaledes som vi saae for et Par Aar siden. Den Gang blev der optaget nye Linier ved 2den Behandling, og det er egentlig det, jeg vil gaa til ogsaa nu. Det vil erindres, at i Rigsdagssamlingen 1875—76 indkom der et Andragende til Folkethinget fra 2,600 Beboere i Midtjylland med Begjæring om, at der maatte blive anlagt en Jernbane fra et Punkt nordlig for Veile til Vestbanen. Dette Andragende blev overgivet til Finantsudvalget, og Finantsudvalget stillede sig for saa vidt venligt overfor det, idet det vel ikke gjorde Indstilling om, at et Lovforslag maatte fremkomme, men dog udtalte i sin Betænkning, at det forventede, at denne Linie ogsaa maatte blive undersøgt i Forening med andre Linier, som vare foreslaaede undersøgte. Man vil altsaa se, at Finantsudvalget i Virkeligheden har ment, at det ikke var ugrundet, at der var indkommet et Andragende i denne Retning. Aaret

efter indkom der et lignende Andragende, hvilket blev afgivet til Jernbaneudvalget, og dette Udvalg stillede sig ogsaa for saa vidt gunstigt overfor Sagen, som Hvertallet af det optog denne Linie blandt sine Forslag til 2den Behandling i Forening med en Del flere Linier; men da Sagen igjæn kom ind til Thinget, viste det sig uheldigvis, at den mødte en hel Del Modstand, idet der var en Del af Thingets Medlemmer, som mente, at det var ikke vel overveiet, og med Hensyn til Befolstringen mente man ogsaa, at ingen nøjagtig Beregning var gjort. Som Følge deraf blev da Lovforslaget tilbagevist til Udvalget; det var mig meget imod, men jeg gav dog min Stemme dertil, fordi jeg mente, at det dog var rigtigere, end at Lovforslaget skulde blive aldeles forkastet. Nu i Efteraaret, da Rigsdagen var samlet, indkom der jo et Forslag fra det ærede Medlem for Østjens Amts 3die Valgkreds (Bagger), og deri var ogsaa denne Linie optagen. Man vil altsaa se, at der har været ikke ringe Stenning i Thinget for, at denne Jernbanelinje maatte blive anlagt, og jeg kan egentlig ikke se, hvorfor de andre Linier skulde foretrakkes fremfor denne. Jeg vil indrømme, at Linien fra Silkeborg til Herning ikke bør ende paa Halvveien, men ellers kan jeg virkelig ikke indse, at den af mig foreslaaede Linie skulde staae tilbage for de andre foreslaaede Baner. Ved at efterse Landkortet vil man finde, at der er en meget stor Landstrækning mellem Silkeborg—Herningbanen og den sydlige Averbøne Underklov—Esbjerg, og det kan vistnok ikke undgaaes, at ogsaa denne Landstrækning i Tidens Længde maa faae sin Jernbane. Naar jeg har taget Ordet, er det, fordi jeg vil henlede det Udvalgs Opmærksomhed, som jeg antager bliver nedsat om denne Sag, paa denne Linie, for at den mulig kunde blive optagen i Lovforslaget til anden Behandling. Jeg finder, at det rigtige Udgangspunkt vil være Løsning, saa at Banen derfra gaar vestpaa. Det vil ikke alene være i Landboernes Interesse, men ogsaa i de to Byers, Horsens og Veiles. (Th. Nielsen: Nej, det duer ikke!). Det ærede Medlem siger: det duer ikke; jeg antager netop, det vil være det rigtige Udgangspunkt. Jeg tror, den Tid ogsaa vil komme, da der fra Løsning kommer en Jernbane mod Ost; thi, som vi vide, er jo baade Veile og Horsens Fjord tilfrosne i lang Tid af Aaret; men naar vi til denne østlige Bane tiligemed en Havn derude, kunne vi maaske derover faae en Forbindelse, som kunde blive til stor Gavn ikke alene for Sjælland, men ogsaa for Jyn. Jeg skal, som sagt, anbefale det eventuelle Udvalg at tage Hensyn til denne Linie, som jeg haaber maa blive optagen paa Lovforslaget til anden Behandling.

N. P. Jensen: Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa at omtale det foreliggende Lovforslag,